

[Waldorff]

ministeren. Jeg vil gerne bede arbejdsministeren bekræfte, at der er ikke tale om en fortolkning af § 14, stk. 2, men der er tale om en hensigtsreklæring for, hvordan arbejdsministeren vil administrere den mulighed, som han har for at lade arbejdsdirektøren udarbejde særlige regler for aflønning af de unge.

Det skulle betyde, at vi altså ikke nu skal ind på fortolkningsproblemer, men at vi konkret kan diskutere, hvad der bliver skrevet i tillægsbetænkningen om løntrykkercirkulærets funktion i jobskabelsloven. Det må være muligt. Jeg har faktisk nogle spørgsmål til fortolkningen, og det kan være, at det bare kan gå hen og blive en bekræftelse fra arbejdsministerens side.

Det ser ud til, kan jeg starte med, at der er en lille lempelse i forhold til det, som man ville have gjort, i og med at man nu kun vil lade den lavere aflønning af de unge gælde i 26 uger, og i og med – det må i hvert fald være klart ud fra det, der står i tillægsbetænkningen – at løntrykkercirkulæret ikke skal gælde for private jobskabelsprojekter. Så meget må være klart. Man kan sige, at i forhold til det, man ellers ville have gennemført, i forhold til det, der var planen i lovforslaget, er det en lille forbedring.

Men – og her kommer vi til noget af det, som jeg synes arbejdsministeren skal gå ind i – for mig ser det ud til at være urimeligt, når f. eks. fru Lilli Gyldenkilde siger: vi ved nu, at den nugældende bekendtgørelse om lønvilkår kun vil komme til at gælde ved rene beskæftigelsesprojekter, rene offentlige beskæftigelsesprojekter. Det behøver ikke at være forkert, men det kan være tilslørende på den måde, at løntrykkercirkulæret med vedtagelsen af dette lovforslag gælder for det, som vi hidtil ikke har kaldt rene offentlige beskæftigelsesprojekter, men har kaldt offentlig produktion. Kommunale jobskabelsprojekter, hvor private virksomheder ikke er indblandet, men som f. eks. kan være konkrete genbrugsprojekter, som kan være iværksættelsen, starten, af en offentlig kommunal produktion af f. eks. solfangeranlæg, som det er meningen skal køre mange år. Jeg vil gerne bede om arbejdsministerens bekræftelse eller afkræftelse på, at unge ansat på et sådant kommunalt projekt, i en sådan kommunal produktion, kommer ind under løntrykkercirkulæret, og at det derfor ikke er rigtigt, når man siger, at det ikke er tanken

at udvide det område, som løntrykkerbekendtgørelsen gælder på i dag. I dag gælder den selvfølgelig ikke på jobskabelsprojekter, fordi de ikke eksisterer.

Det kan godt være, at det lyder lidt kringlet og fortolkningsteknisk, men pointen er, at de forhåbninger, som både vi og SF har haft til en jobskabelslov, var, at her havde vi muligheden for at få iværksat en offentlig produktion. Det var det, som vi mente var et gennembrud i forbindelse med denne lovgivning. Det er det, som SF mener overhovedet er begrundelsen for at kunne tage de ting, der i øvrigt ligger i loven og i øvrigt ligger i martspakken, at vi hermed får fastslået princippet om en offentlig produktionsvirksomhed.

Jeg mener, det må blive karlagt i dag, at det, som socialdemokratiet går ind for, og det, som SF støtter, er, at med hensyn til denne nye offentlige produktion, hvis den i øvrigt kommer i gang, går man med til, at løntrykkercirkulæret skal gælde, sådan at de unge de første 26 uger i en offentlig produktion aflønnes lavere end ifølge de gældende overenskomster. Jeg synes, det er vigtigt, fordi der er tale om varige arbejdspladser. Der er tale om, at man med denne udvidelse lader løntrykkercirkulæret gælde job, som hidtil ikke har været underlagt løntrykkerbekendtgørelsen, hvor der ikke har været en særlig aflønning af unge.

Jeg vil godt stille det spørgsmål til dem, der i øvrigt har tænkt sig at forsvare det her: hvordan forestiller man sig, at man ret længe kan køre med en opdeling af arbejdsmarkedet, hvor det offentlige aflønner de 18–22-årige med en lavere sats for det arbejde, som i private virksomheder bliver aflønnet med en højere sats? Hvor længe tror man på, at man kan opretholde to forskellige løntariffer, en på det offentlige område og en på det private område?

Jeg er fuldstændig overbevist om, at dette vil blive taget som et signal til, at private arbejdsgivere, i det øjeblik de begynder at diskutere, hvordan de skal indgå i eventuelle jobskabelsprojekter, vil rejse spørgsmålet om aflønningen af de unge. De vil meget, meget hurtigt sørge for, at der kommer et pres i gang, og at der kommer ændringer, sådan at også private virksomheder får en lavere aflønning af de unge. Det kan godt være, det ikke går igennem folketinget. Det